

[Thorndahl]

Lovforslaget har i hvert fald én stor kvalitet, og det er dets meget korte og præcise bemærkninger.

Det er fremskridtspartiets opfattelse, at det offentlige skal stille et fremragende sygehusvæsen gratis til rådighed for den danske befolkning, og det tror jeg et stort flertal i folketinget er enig i. Men når det er fastslået, kan jeg simpelt hen ikke forstå, at der overhovedet er nogen, der kunne tænke sig at modsætte sig, at der etableres private sygehuse her i Danmark. Det er i hvert fald helt umuligt at finde menneskeligt og samfundsmæssigt positive begrundelser for at modsætte sig etablering af private sygehuse, herunder private betalingshospitaller. Men man kan jo forsøge at liste de negative argumenter op, og det må vel være dem, der er baggrunden for, at forslagsstillerne har udarbejdet det forslag, vi behandler.

For det første må forslagsstillerne være af den opfattelse, at man ikke ønsker sygehusventelisterne nedbragt for de offentlige sygehuses vedkommende, for en reduktion af denne ventetid og disse ventelister vil jo være en helt logisk konsekvens af etablering af private sygehuse.

For det andet ønsker man ikke muligheden for, at der kan foretages sammenligninger mellem private og offentlige sygehuse, idet man er bange for – det må jo være begrundelsen – at en sådan sammenligning vil vise, at der foregår et betydeligt ressource-spild i hele den offentlige sygehusektor.

Og for det tredje er man bange for, at det personale, der i dag på forskellig måde presses ud af det offentlige sygehusvæsen, gennem private sygehuse kan gøre brug af deres uddannelse til gavn både for dem selv og for samfundet.

Det må være de tre negative hovedbegrundelser, der danner baggrund for det foreliggende lovforslag, og denne negative argumentation for gennemførelse af en lovgivning af denne karakter er det mig en glæde på fremskridtspartiets folketingsgruppes vegne klart at kunne tage afstand fra.

Birthe Nielsen (SF):

Jeg vil godt sige helt klart fra starten, at socialistisk folkeparti ikke har sat spørgsmålstegn ved private hospitaler. Det, vi har sat spørgsmålstegn ved, også som medfor-

slagsstiller til dette forslag, er betalingshospitaller. Vi siger nemlig meget klart i den nye § 14, som vi ønsker skal afløse den nugældende § 14, at drift af private sygehuse forudsætter, at der indgås overenskomst herom med en eller flere amtskommuner. Det vil altså sige – og det er et svar til fru Karen Thuroe Hansen – at vi ikke er interesseret i at slagte de private sygehuse, og derfor sagde vi også under diskussionen her i foråret om bevarelse af Sankt Lukas Stiftelsen og Diakonissestiftelsen, at man skulle indgå nogle aftaler med disse to sygehuse, som kunne være tilfredsstillende ikke mindst for patienterne.

Jeg er glad for at høre, at indenrigsministeren er enig med os i, at vi ikke skal have betalingshospitaller her i landet, og jeg vil da nok sige, at når jeg tænker på, hvad den gruppe, der står bag ved betalingshospitallerne, siger, må man tage sig til hovedet.

Jeg var til et møde i går på Panuminstituttet, og på det blev der sagt lidt om, hvad de mennesker står for. En af de personer, der deltog i dette plenum, sagde helt ordret: jeg er uddannet til at være overlæge, og det er uforskammet, at det offentlige ikke vil ansætte mig som overlæge. Det offentlige vil ikke skaffe overlæger stillinger. Det er altså de menneskers egne egoistiske interesser, der ligger bag ved oprettelsen af det, de kalder Patienternes Hospital. Man er blevet vred over, at det offentlige skal spare, så mange af disse overlæger ikke mere kan have den suveræne magt, som de har haft, og derfor vil nogle af disse overlæger lave private hospitaler og kapitalisere sundhedsvæsenet. Det er på grund af deres egne egoistiske interesser, og ikke fordi det er til gavn for patienterne. Det vil jeg lige have lov at sige her, for sådan foregik diskussionen i går.

Når vi har fremsat dette lovforslag, hænger det selvfølgelig sammen med, at vi har haft nogle debatter om sundhedsvæsenet herinde, hvoraf det fremgår, at de helt vilkårlige spareforanstaltninger, man laver, ventelisterne og den dårlige planlægning betyder, at flere og flere patienter, dvs. brugere af hospitalsvæsenet, bliver dårligere og dårligere stillet. Vi beklager også de lange ventelister, og at behandlingen i amterne er vidt forskellig, afhængig af hvor i landet man bor.

Vi mener, der skal en bedre planlægning til og en øget demokratisering af hele hospitalsvæsenet, hvor det menige sundhedsperso-